

Bilag 2.

Indenrigsministeriet.

København, den 13. Maj 1919.

Der er under Forhandlingen i Tinget væsentligst rejst følgende Betænk-
ligheder imod en Lov, hvorved Ministeriet generelt bemyndiges til at meddele
Indfødsret i almindeligere Tilfælde:

- 1) at en saadan Bemyndigelse naturligere hører hjemme under en eventuel
Revision af Lov om Erhvervelse og Fortabelse af Indfødsret af 19. Marts 1898,
- 2) kan tænkes at være i Strid med Grundlovens § 50, 1ste Stykke,
- 3) henlægger Skønnet om, hvorvidt der skal meddeles Indfødsret eller ikke, fra
Rigsdagen til Administrationen,
- 4) vil kunne antages at befordre Indvandring af Fremmedelementer.

Hertil er at bemærke:

ad 1) En Revision af Loven af 19. Marts 1898, der indeholder de almin-
delige Betingelser for Erhvervelse og Fortabelse af dansk Indfødsret, er neppe
paakrævet, idet dennes Bestemmelser hidtil maa siges i det hele at have virket
tilfredsstillende. Den paatænkte „generelle Bemyndigelse“ angaar i øvrigt kun en
enkelt Erhvervelsesmaade, Naturalisation, der alene omhandles i § 4 i Loven
af 19. Marts 1898; forsaavidt man agter at foretage Ændringer i denne Erhver-
velsesmaade, bør dette formentlig rettest ske ved en særlig Lov, der alene om-
handler Betingelserne for denne Erhvervelsesmaade og ikke yderligere. Som For-
tilfælde henvises til Lov Nr. 166 af 17. Maj 1916.

ad 2) Den nysnævnte Lov af 17. Maj 1916 er et Udtryk for, at en Lov
om „generel Bemyndigelse“ for Ministeriet til at meddele Indfødsret ikke er anset
at være stridende mod Grundloven af 28. Juli 1866 § 51 (ligelydende med
Grundloven af 5. Juni 1915 § 50, 1ste Stykke). Idet jeg i denne Forbindelse
henleder Opmærksomheden paa, at den Ministeriet ved Loven af 17. Maj 1916
meddelte Bemyndigelse var af en langt mere vidtgaende Art end den, der nu
tænkes foreslaaet meddelt Ministeriet, jfr. nærmere under 3, kan jeg i øvrigt
henvise til, at vedkommende Landstingsudvalg (Landstingstidende 1914—15,
Tillæg B. Sp. 42) udtrykkelig har udtalt, at den dagældende Grundlovs § 51 ikke
kunde være til Hinder for Udstedelse af en Bemyndigelseslov som den oftnævnte,
og at der saafremt der i Rigsdagen maatte vise sig Stemning for Ændring i
Grundlovens § 50, ved den forestaaende Grundlovsrevision vil kunne tages Hensyn
til en saadan Stemning derved, at Ordene „ved Lov“ i Paragraffens 1ste Stykke
ændres til „ifølge Lov“ eller „i Henhold til Lov“.

ad 3) Det er ingenlunde Hensigten at tillægge Administrationen nogen ny
reel Magtbeføjelse, men kun at skabe en hensigtsmæssig Ekspeditionsforandring,
hvorved der kan ske Ændring i den nuværende og paa forskellig Maade højst
utilfredsstillende Ordning.